



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Davida Rause, Ph.D. a soudců Mgr. Kateřiny Kopečkové, Ph.D. a Mgr. Petra Šebka v právní věci

žalobce: **ADVENI MEDICAL spol. s.r.o.**
sídlem Renneská třída 407/29, Brno
zastoupen Mgr. Josefem Bartončíkem, advokátem
sídlem Koliště 55, Brno

proti
žalovanému: **Státní zemědělská a potravinářská inspekce**
sídlem Květná 15, Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného č.j. SZPI/AF717-65/2016 ze dne 9.2.2017

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladu řízení.
- III. Žalovanému **se** náhrada nákladů řízení **nepřiznává.**

Odůvodnění:

I. Shrnutí podstaty věci

1. Žalobce se podanou žalobou domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 9.2.2017, č.j. SZPI/AF717-65/2016, kterým podle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“), zamítl odvolání žalobce proti rozhodnutí Státní zemědělské a potravinářské inspekce, inspektorátu v Brně č.j. SZPI/AF717-50/2016 ze dne 5.10.2016, kterým byla žalobci uložena pokuta ve výši 300 000 Kč za spáchání správního deliktu podle § 17 odst. 1 písm. p) zákona č. 110/1997 Sb., o potravinách a tabákových výrobcích a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů (dále jen „zákon o potravinách“), za to, že na trh uváděl potraviny, které nebyly bezpečné, neboť byly škodlivé pro zdraví, a současně mu na základě § 3 odst. 6 zákona č. 146/2002 Sb., o Státní zemědělské a potravinářské inspekci a o změně některých souvisejících zákonů (dále jen „zákon o SZPI“), uložil povinnost uhradit náklady laboratorního rozboru ve výši 39 240 Kč a podle § 79 odst. 5 správního řádu povinnost uhradit náklady řízení paušální částkou ve výši 1 000 Kč.

II. Shrnutí procesního postoje žalobce

2. Žalobce předně namítá, že naplnil podmínky liberace podle § 17i odst. 1 zákona o potravinách. V době uvedení výrobku na trh (tj. ke dni 25.11.2015) neexistovala na úrovni národní ani na úrovni evropské legislativy jakákoliv obecně závazná právní norma, která by výslovně zakazovala obsah tropanových alkaloidů atropinu a skopolaminu nebo určovala jejich maximální přípustné množství v potravinách. Žalobce jako výrobce potravin vyráběných mimo jiné z čiroku prováděl testování vstupních surovin a výsledných potravin v souladu s tehdy platnou právní úpravou a obecně známými vědeckými poznatky. Žalobce u svého dodavatele objednával vstupní surovinu čirok pro potravinářské účely a vyžadoval, aby tato surovina splňovala příslušné normy a byla čištěna od organických a anorganických příměsí, což je dle názoru žalobce běžným způsobem kontroly v potravinovém průmyslu. Doporučením Komise Evropské unie ze dne 19.6.2015, č. 2015/916 (dále jen „doporučení“), bylo členským státům doporučeno, aby prováděly monitoring přítomnosti tropanových alkaloidů v potravinách, nicméně žalovaný bezprostředně po vydání doporučení začal provádět testování potravin na přítomnost tropanových alkaloidů a okamžitě přistoupil k postihu výrobců potravin za jejich případnou přítomnost, přičemž žalobce měl a mohl o vydání doporučení jen stěží vědět. Současně dle žalobce neexistovala v rozhodné době na území České republiky laboratoř, která by pro žalobce byla schopna provést analýzu přítomnosti atropinu a skopolaminu ve vstupní surovině, neboť nedisponovala potřebnou akreditací k jejich zjišťování. K tomu žalobce odkazuje na rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 23.6.2015, sp.zn. 46 A 86/2013.
3. Dále žalobce namítá, že udělená pokuta je nepřiměřená jak závažnosti správního deliktu, způsobu jeho spáchání, jeho následkům a okolnostem, za nichž byl spáchán, tak majetkové situaci žalobce.
4. S ohledem na výše uvedené žalobce navrhuje, aby soud napadené i jemu předcházející rozhodnutí zrušil. Na svém procesním postoji žalobce setrval po celou dobu řízení před zdejší soudem.

III. Shrnutí procesního postojů žalovaného

5. Žalovaný se žalobou nesouhlasí, napadené rozhodnutí je dle jeho názoru v souladu s platnými právními předpisy, vychází z řádně zjištěného skutkového stavu a výše pokuty odpovídá závažnosti žalobcem spáchaného správního deliktu. Žalovaný proto navrhuje, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl. Taktéž žalovaný setrval na svém procesním postoji po celou dobu řízení před zdejší soudem.

IV. Posouzení věci

6. Žaloba byla podána včas (§ 72 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního /dále jen „s.ř.s.“/), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s.ř.s.), žaloba je přípustná (§ 65, § 68 a § 70 s.ř.s.).
7. Soud tak napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.) podle skutkového a právního stavu ke dni rozhodování žalovaného a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
8. Žalobce v několika námitkách brojí proti závěrům žalovaného o nenaplnění liberačního důvodu podle § 17i odst. 1 zákona o potravinách.
9. Podle § 17 odst. 1 písm. p) zákona o potravinách se provozovatel potravinářského podniku dopustí správního deliktu tím, že nedodrží požadavky na bezpečnost potravin podle přímo použitelného předpisu Evropské unie upravujícího požadavky na potraviny.
10. Přímo použitelným předpisem Evropské unie je nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002 ze dne 28. ledna 2002, kterým se stanoví obecné zásady a požadavky potravinového práva, zřizuje se Evropský úřad pro bezpečnost potravin a stanoví postupy týkající se bezpečnosti potravin (dále jen „nařízení“), podle jehož čl. 14 odst. 1 nesmí být potravina uvedena na trh, není-li bezpečná. Podle čl. 14 odst. 2 písm. a) nařízení se potravina nepovažuje za bezpečnou, je-li považována za škodlivou pro zdraví.
11. Podle § 17i odst. 1 zákona o potravinách právnická osoba za správní delikt neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložila veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránila.
12. Žalobci lze přisvědčit v tom, že v rozhodné době žádná právní norma explicitně přítomnost tropanových alkaloidů v potravinách nezakazovala – to ani žalovaný netvrdí, naopak sám tuto skutečnost v napadeném i prvostupňovém rozhodnutí uvádí. V posuzované věci žalovaný dospěl k závěru, že výrobky uváděné na trh žalobcem jsou nebezpečné, resp. škodlivé pro zdraví na základě stanoviska Státního zdravotnického ústavu Praha č.j. 4424/2015 a 3453, který podle § 16a odst. 8 zákona o potravinách poskytuje na žádost ministerstva nebo orgánů dozoru podle § 16 odst. 1 písm. b) a c) hodnocení zdravotního rizika z potravin podle čl. 3 nařízení. Jak je uvedeno v odůvodnění prvostupňového rozhodnutí: *„Státní zdravotní ústav uvedl, že ... zjištěné množství může způsobit zejména u citlivých jedinců zdravotní potíže a proto hodnotí tyto produkty jako nebezpečné potraviny škodlivé zdraví podle článku 14 odst. 2 písm. a) NR 178/2002. (...) pokud bude (Státní zdravotnický ústav Praha – pozn. soudu) uvažovat, že 50 g čírokové mouky je právě jedna porce, potom bude tato porce obsahovat 48 µg, resp. 60 µg tropanových alkaloidů. ARfD (akutní referenční dávka – pozn. soudu) pro dospělého člověka bude překročena cca 50-60x. V případě, že by tuto porci kaše zkonzumovalo dítě o tělesné hmotnosti 30 kg, bylo by*

ARfD překročeno cca 100x. Ve stanovisku EFSA se uvádí, že dávka tropanových alkaloidů 0,48 µg/kg tělesné hmotnosti, tj. 28,8 µg pro dospělého člověka o hmotnosti 60 kg může způsobit přechodnou bradykardii (snížení srdeční frekvence). Tyto účinky byly prokázány u zdravých mladých mužů. Ve vzorcích čirokové mouky byla nalezena několika násobně vyšší množství tropanových alkaloidů, přičemž je potřeba vzít v úvahu, že kontaminovaná čiroková mouka může být konzumována i citlivými skupinami populace, kde účinky tropanových alkaloidů mohou být intenzivnější.“ Žalobce přitom samotné závěry obsažené v citovaném stanovisku nezpochybňuje.

13. Žalobce se dopustil správního deliktu podle § 17 odst. 1 písm. p) zákona o potravinách v souvislosti s čl. 14 nařízení, neboť na trh uváděl potraviny, které nebyly bezpečné, protože byly škodlivé pro zdraví, což se jednoznačně podává ze stanoviska Státního zdravotnického ústavu Praha a žalobce to nečiní sporným. Pro tento závěr není rozhodné, zda tropanové alkaloidy byly v nějaké právní normě za nebezpečné, resp. škodlivé pro zdraví, označeny, neboť z citovaných ustanovení zákona o potravinách a nařízení jednoznačně vyplývá obecná povinnost provozovatele potravinářského podniku – tedy i žalobce – uvádět na trh pouze potraviny bezpečné, tedy takové, které nejsou škodlivé pro zdraví. V posuzované věci zjištěné rostliny (z čeledi lilkovitých – např. durman či rulík zlomocný), resp. jejich zdraví škodlivé účinky, jsou obecně známé, pročez není namístě presumovat, že by o nich žalobce nevěděl – tím spíše je-li výrobcem potravin, u jejichž surovin je zvýšená pravděpodobnost kontaminace těmito rostlinami, a jako od profesionála se od něj očekává, ba dokonce vyžaduje, vyšší míra znalostí v tomto směru. Pro posouzení spáchání správního deliktu je irelevantní i žalobcem namítaný účel doporučení, kterým je monitoring přítomnosti tropanových alkaloidů v potravinách, nikoliv samotný postih za jejich přítomnost v potravinách; žalobce svým jednáním naplnil skutkovou podstatu správního deliktu, na což účel doporučení nemůže mít vliv. Ze stejného důvodu - neexistenci kauzality mezi vydaným doporučením a jednáním žalobce, kterým se dopustil správního deliktu – je zcela bezpředmětná i námitka, že nemohl o vydání doporučení vědět. Uvedené námitky nesměřují k naplnění liberačních důvodů podle § 17i odst. 1 zákona o potravinách.
14. K samotnému splnění podmínek liberace – prokázání, že žalobce vynaložil veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránil – žalobce předně uvádí, že jeho požadavkem na dodavatele suroviny byla její kvalita pro potravinářské účely (tj. že byla surovina standardně čištěna). Dále namítá neexistenci akreditované laboratoře pro provedení analýzy přítomnosti atropinu a skopolaminu na území České republiky, k čemuž odkazuje na rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 23.6.2015, sp.zn. 46 A 86/2013.
15. Zdejší soud předesílá, že odpovědnost za správní delikt podle § 17 odst. 1 písm. p) zákona o potravinách je odpovědností objektivní, přičemž pro naplnění liberačního důvodu podle § 17i odst. 1 zákona o potravinách je nutné, aby jednání pachatele, kterým se pokoušel porušení povinnosti zabránit, dosahovalo vysokého standardu. Pokud se však žalobce chce odpovědnosti za správní delikt zprostit tím, že čištění dodávaných surovin měl provést jeho dodavatel, což je „způsob v potravinovém průmyslu zcela běžný“ a „není možné provádět samostatné čištění v každém stupni dodavatelského řetězce“, nelze v takovém jednání žalobce spatřovat vynaložení takového úsilí, které je podle § 17i odst. 1 zákona o potravinách pro zproštění odpovědnosti za spáchání správního deliktu nutné; tím spíše pokud žalovaný v napadeném rozhodnutí uvádí, že kontaminaci dodané suroviny mohl

žalobce odhalit při běžné kontrole dodávaného zboží pouhým senzorickým posouzením potravin, což žalobce nijak nezpochybnil. Pokud jde o neexistenci akreditované laboratoře na území České republiky a s tím související finanční náklady na provedení analýzy na přítomnost atropinu a skopolaminu v zahraničí (k tomu odkazovaný rozsudek Krajského soudu v Praze), pak zdejší soud uvádí, že ekonomický aspekt má při posuzování naplnění liberačních podmínek podle § 17 odst. 1 písm. p) zákona o potravinách jistě svůj význam. Žalobce však dále tuto námitku nerozvádí, resp. neuvádí, a to ani náznakem, jaké náklady by byly s takovým postupem spojeny. Naopak s ohledem na množství dodané vstupní suroviny zrn čiroku (dle faktur od dodavatele procházejících správním spisem se jednalo o téměř 39 tun) se dle názoru zdejšího soudu nemohlo pro žalobce jednat o tak významný, resp. zcela nepřiměřený, finanční náklad. *Nota bene* pokud žalobci není kladena za vinu skutečnost, že neprovedl laboratorní analýzu potravin na přítomnost atropinu a skopolaminu v akreditované laboratoři, nýbrž skutečnost, že jím uvedené potraviny na trh tyto látky obsahovaly, přičemž z ničeho neplyne, že by tato přítomnost škodlivých látek nemohla být zjištěna i v případě analýzy potravin v neakreditované tuzemské laboratoři. Tím spíše bylo-li znečištění plevelnými zrny viditelné pouhým okem.

16. Namítal-li žalobce, že nemohl předpokládat znečištění čiroku atropinem a skopolaminem, nemůže s ním zdejší soud souhlasit. Nejedná se totiž o látky nové nebo neznámé. Navíc jak vyplynulo z emailové komunikace mezi žalobcem a jeho dodavatelem SEED SERVICE s.r.o. (email ze dne 22.11.2015), dodavatel žalobce ke kontaminaci čiroku těmito látkami uvedl, že čirok byl zřejmě kontaminován durmanem rostoucím na okraji pole konkrétního pěstitele, kterému odešel agronom a nový agronom se čiroku „tolik nevěnoval“. Dodavatel žalobce závěrem emailu ubezpečil, že nyní již pěstují jinde a „*nynější pěstitel je pořádnější*“. Je tedy zřejmé, že se rostliny durmanu kolem polí mohou vyskytovat a je tak nezbytné tuto okolnost při pěstování čiroku pro potravinářské účely zvlášť hlídat. Pokud žalobce hodlal být „průkopníkem čiroku pro potravinářské účely v ČR“ (jak uvedl v emailu ze dne 12.2.2014), bylo tedy na něm, aby na pěstování čiroku dohlížel a jeho zdravotní nezávadnost obzvláště pečlivě hlídal.
17. Dle názoru zdejšího soudu tak žádná z uvedených žalobních námitek pro naplnění liberačních důvodů nesvědčí.
18. Nebylo přitom třeba vyslyšet pracovníky žalobce (M. C. a H. C.) k otázce opatření při uvádění čiroku na trh, neboť k těm se žalobce vyjadřoval ve správním i soudním řízení a řadou listin je dokládal.
19. Žalobce ve zbytku žaloby brojí proti výši vyměřené pokuty vzhledem k okolnostem a způsobu spáchání daného správního deliktu, jejímu likvidačnímu charakteru a jejímu nepochopitelnému poměru s pokutami uloženými jiným subjektům ve srovnatelných případech.
20. Předně nelze souhlasit se žalobcem, že se žalovaný v napadeném rozhodnutí jeho odvolacími námitkami vůbec nezabýval, neboť z odůvodnění napadeného rozhodnutí (str. 25 až 30) jednoznačně vyplývá opak.
21. Žalobce v žalobě ani v dalším průběhu řízení nenavrhoval moderaci pokuty podle § 78 odst. 2 s.ř.s., ale namítá toliko její nezákonnost podle § 78 odst. 1 s.ř.s. Při posuzování zákonnosti uložené sankce soud k žalobní námitce přezkoumá, zda správní orgán při stanovení výše sankce zohlednil všechna zákonem stanovená kritéria, zda jeho úvahy o výši pokuty jsou racionální, ucelené, koherentní a v souladu se zásadami logiky, zda správní orgán nevybočil z mezí správního uvážení nebo jej nezneužil, ale rovněž, zda uložená pokuta není

likvidační (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 3.4.2012, č.j. 1 Afs 1/2012-36). Při hodnocení zákonnosti uložené sankce správními soudy není zásadně dán prostor pro změnu a nahrazení správního uvážení uvážením soudním, tedy ani prostor pro hodnocení prosté přiměřenosti uložené sankce.

22. Při posouzení zákonnosti uložené pokuty dospěl zdejší soud k závěru, že napadené rozhodnutí obsahuje co do okolností a způsobu spáchání správního deliktu logickou úvahu, v rámci níž žalovaný dostatečně zohlednil specifika projednávaného případu (viditelnost znečištění plevelnými zrny, náročnost zjištění množství tropanových alkaloidů, nezjištění přímé souvislosti mezi jednáním žalobce a konkrétním poškozením zdraví spotřebitele, poškození v ekonomické sféře spotřebitele, množství nevyhovujících potravin, značné množství poškozených spotřebitelů, množství atropinu a skopolaminu v potravinách). Nelze tak souhlasit se žalobcem v tom, že by se správní orgán nezabýval okolnostmi správního deliktu. Ty jsou výslovně posuzovány na str. 14 prvostupňového rozhodnutí a na str. 26 napadeného rozhodnutí.
23. Žalobce namítá, že je uložena pokuta pro něho likvidační. Likvidační pokutou je taková pokuta, která je způsobila pachateli sama o sobě přivodit platební neschopnost či ho donutit ukončit podnikatelskou činnost, nebo se v důsledku takové pokuty může stát na dlouhou dobu v podstatě jediným smyslem jeho podnikatelské činnosti splácení této pokuty, a zároveň je zde reálné riziko, že se pachatel, případně i jeho rodina (jde-li o podnikající fyzickou osobu) na základě této pokuty dostanou do existenčních potíží (usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20.4.2010, č.j. 1 As 9/2008-133). Žalovaný uložil žalobci pokutu ve výši 300 000 Kč. Maximální pokuta, která mohla být uložena, byla 50 mil. Kč. Žalobce opírá své závěry o likvidačním charakteru pokuty zejména o výsledek účetního období 2015, v němž dosáhl hospodářského výsledku 324 000 Kč, přičemž v účetním období 2016 vytvořil za první pololetí hospodářský zisk pouze 87 060 Kč. Soud při posouzení majetkových poměrů žalobce vycházel z jím předložených dokumentů, zejména pak z dokumentu „Majetkové poměry společnosti ADVENI MEDICAL, spol. s r.o.“ vyhotoveného Bc. M. K. (ekonomkou žalobce), kde je mimo jiné k majetku žalobce uvedeno, že *„[v] roce 2015 bylo pořízeno strojní vybavení a starý dodávkový vůz za celkem 325 tis. Kč, (...). V roce 2016 byl pořízen starší stroj za 240 ti. Kč, který byl hrazen ze zisku roku 2015“*, a dále k závazkům žalobce, že *„[d]alší závazky jsou mzdové náklady, odvody a nájem ve výši cca 80 tis. Kč“*. Při posuzování zákonnosti uložené pokuty, resp. jejího likvidačního charakteru, je dle názoru soudu nutné přihlídnout k majetkovým poměrům žalobce v širším kontextu - nikoli toliko k hospodářskému výsledku - tedy i tomu, že žalobce, jak sám prostřednictvím vyjádření své ekonomky uvádí, provedl investice do svého podnikání v nemalé výši. Ač lze konstatovat, že pokuta se jeví jako přísná, soud ji ve vztahu k majetkovým poměrům žalobce za likvidační nepovažuje; přibližně dosahuje výše jím uvedených investic do vybavení za rok 2015 či rok 2016. To, že pokuta likvidační skutečně nebyla, nejlépe dokládá, že bylo vyhověno žalobcově žádosti o rozložení úhrady pokuty na splátky, a žalobce nadále podniká.
24. K žalobcem namítanému nepoměru pokut uložených na jedné straně žalobci a na straně druhé jeho dodavateli společností SEED SERVICE s.r.o. a jeho odběrateli společností KONKORDIA s.r.o., kteří byli sankciovaní právě v souvislosti s posuzovanou „kauzou čirok“, avšak v rámci jiných správních řízení, žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedl, že *„nemůže přitakat účastníku řízení (žalobci – pozn. soudu), že by se jednalo o identické případy, v prvním případě byla na trh uváděna surovina, která přímo*

neohrožovala spotřebitele, byla určena k dalšímu zpracování, při kterém mohla být dále očištěna, a ve druhém případě se jednalo o poloviční množství potravin než v případě účastníka řízení, navíc potravin již byla zpracována a bylo nesnadné zjistit kontaminaci jinými zrny“. Rozdílná výše ukládaných pokut tedy byla žalovanou vysvětlena. I kdyby byla důvodná námitka žalobce, že žalobce společnosti KONKORDIA s.r.o. dodal cca 26 tun v nezpracované podobě a tato společnost tak mohla kontaminaci odhalit, shodně jako žalobce, nelze přehlédnout, že tato společnost dodala cca 16 tun, zatímco žalobce cca 38 tun. Nelze rovněž přehlédnout, že pokutu v obou případech neukládal shodný správní orgán. Rozdílná výše pokuty tedy ob stojí. Pokud jde o množství závadné potraviny, které na trh dodal žalobce, je podle zdejšího soudu nutné započítat i množství závadných potravin, které žalobce dodal společnosti KONKORDIA s.r.o.; nelze tak souhlasit s tím, že by se toto množství nepočítalo. Ostatně žalobce vůbec neuvádí, proč by nemělo být množství, které dodal společnosti KONKORDIA s.r.o., započítáváno.

25. Dovolává-li se žalobce toho, aby správní orgány při ukládání pokut hodnotily majetkové poměry pachatelů, souhlasí soud s usnesením rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20.4.2010, č.j. 1 As 9/2008 - 133, podle něhož je „*správní orgán ukládající pokutu za jiný správní delikt povinen přihlídnout k osobním a majetkovým poměrům pachatele tehdy, pokud je podle osoby pachatele a výše pokuty, kterou lze uložit, zřejmé, že by pokuta mohla mít likvidační charakter, a to i v případech, kdy příslušný zákon osobní a majetkové poměry pachatele v taxativním výčtu hledisek rozhodných pro určení výše pokuty neuvádí*“. Pokud tedy zvláštní zákon nestanoví majetkové poměry pachatele jako zvláštní hledisko pro uložení pokuty, zohledňuje je správní orgán jen při posuzování toho, zda ukládaná pokuta není pro pachatele likvidační. Správní orgán tak není povinen (ale ani oprávněn) majetkové poměry pachatele posuzovat v tom smyslu, jak se domáhá žalobce, tj. aby majetnějším pachatelům byla ukládána pokuta vyšší a naopak těm chudším pokuta nižší. Vzhledem k tomu, že v daném případě zvláštní zákon nestanoví majetkové poměry pachatele jako hledisko pro ukládání pokuty, nepochybil žalovaný ani v tom, že byla žalobci uložena vyšší pokuta než „bohatším“ společností SEED SERVICE s.r.o. a KONKORDIA s.r.o. K tomuto závěru soud dospěl, aniž by potřeboval provádět důkaz správními spisy týkajícími se sankčních řízení u těchto společností, neboť skutkové i právní okolnosti uložení pokut jsou zřejmé ze spisového materiálu v dané věci a nejsou žalobcem rozporovány.
26. Zdejší soud tak neshledal žádný z uplatněných žalobních bodů důvodným a nad rámec uplatněných žalobních bodů nezjistil žádnou vadu, jež by způsobovala nepřezkoumatelnost či měla za následek nezákonnost žalobou napadeného rozhodnutí a k níž by musel přihlížet z úřední povinnosti. Proto žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

V. Náklady řízení

27. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1 větu první s.ř.s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, jež důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce nebyl ve věci úspěšný, a proto mu právo na náhradu nákladů řízení proti žalovanému nenáleží; to náleží žalovanému. Tomu však žádné náklady

vynaložené nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly, a proto mu nebyla náhrada nákladů řízení přiznána.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 7. února 2019

David Raus v.r.
předseda senátu

